

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๘๘/๒๕๖๔

วันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { บริษัทจุฬามาต จิวเวอรี จำกัด ผู้อุทธรณ์
ผู้อำนวยความสะดวกเขตบางขุนเทียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งห้ามใช้สถานที่เพื่อระงับเหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยมีนางสาวจุฬามาต ช่วยเกิด เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการผลิตเครื่องประดับจากโลหะ ตั้งอยู่เลขที่ ๖๓ ซอยท่าข้าม ๒๘/๒ แขวงสามยุค เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งผู้ช่วย ผู้อำนวยความสะดวกเขตบางขุนเทียน ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยความสะดวกเขตบางขุนเทียน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๖๒๐๔/๓๗๔๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งห้ามใช้สถานที่ประกอบการในส่วนที่ก่อให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้พักอาศัย ใกล้เคียงเพื่อระงับเหตุรำคาญ โดยให้ปฏิบัติทันทีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ขอให้เพิกถอนคำสั่งหรือขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยมีคุณจันทร์เป็นผู้รับคำสั่งแทน ปราบกฏหลักฐานตามสำเนาใบตอบรับของบริษัทไพรชณีย์ไทย จำกัด ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งที่สำนักงาน เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ลงรับเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ และสำนักงานเขตฯ มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ ส่งเรื่องอุทธรณ์ให้กรมอนามัยพิจารณา กรมอนามัย ลงรับเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานของรัฐภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินงานดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๐๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ และ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๐๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือที่ กท ๖๒๐๔/๕๑๗๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๖๙๐๖ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งให้สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งสถาบันฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๓๕.๑๐/๑๐๖๐ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยมอบหมายให้นางสาวเมธวดี นามจรัสเรืองศรี ตำแหน่งนักวิชาการ
สาธารณสุขปฏิบัติการ และนางสาวพรพรรณ ทองผดุงโรจน์ ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุม
คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๔-๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

สำนักงานเขตบางขุนเทียนได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญ
เสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนจากการผลิตเครื่องประดับ เจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญ
ตามมาตรา ๒๕ (๔) และประกอบการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน มีคำสั่งห้ามผู้อุทธรณ์ใช้สถานที่ประกอบการในส่วนที่ก่อให้เกิด
เสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้พักอาศัยใกล้เคียงเพื่อระงับเหตุรำคาญ โดยให้ปฏิบัติทันทีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งและส่งเรื่องให้คณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งหรือขอทุเลาบังคับตามคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) ผู้อุทธรณ์มีกำลังผลิต
เทียบได้น้อยกว่า ๕ กำลังแรงม้าและเป็นธุรกิจขนาดเล็ก SME (รายได้ไม่เกิน ๓๐ ล้าน) สถานที่ที่ใช้ประกอบการ
เป็นอาคารพาณิชย์และผู้ร้องเรียนทราบที่อยู่อาคารพาณิชย์สามารถใช้ประกอบกิจการธุรกิจขนาดเล็กได้
๒) ผู้อุทธรณ์มิได้ส่งเสียงหรือปล่อยกลิ่นเหม็นให้กับประชาชนผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง การประกอบกิจการ
มิได้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพราะได้ทำการปิดการผลิตมิดชิด ไม่ได้มีกลิ่นและเสียงตามที่เจ้าพนักงานทางปกครอง
กล่าวอ้าง ๓) ผู้อุทธรณ์มิได้ขอใบอนุญาตเนื่องจากไม่ทราบเพราะเข้าใจว่าหากทำการเช่าสถานที่ที่เป็นอาคารพาณิชย์
แล้วสามารถทำกิจการได้เลย เครื่องจักรที่ใช้มีกำลังไม่ถึง ๕ แรงม้า เป็นความเข้าใจผิดและคิดว่าจ่ายภาษีถูกต้อง
ทุกอย่างแล้วมิต้องขอใบอนุญาตอีก ๔) หากต้องหยุดกิจการลูกจ้างจะต้องตงงานและเป็นภาระของรัฐบาล
จึงเห็นว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือชี้แจงว่าเรื่องร้องเรียน
ที่เกิดขึ้นเป็นการกลั่นแกล้งของเพื่อนบ้านที่มีกรณีพิพาทกันมานานแล้ว และอยู่ระหว่างยื่นคำขอรับใบอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔
สำนักงานเขตบางขุนเทียน ได้รับเรื่องร้องทุกข์ผ่านศูนย์รับร้องทุกข์สำนักงานเขตบางขุนเทียนว่า มีประชาชน
ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ที่มีการเผาโลหะส่งกลิ่นเหม็นรบกวน และมีการ
หลอมโลหะทำเครื่องประดับ ขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔
เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน พบว่า สถานที่ดังกล่าวเป็นของผู้อุทธรณ์ใช้ประกอบการ
ทำเครื่องประดับจากโลหะโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงแนะนำให้ผู้ประกอบการไปยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และให้มาตรการป้องกันกลิ่นเหม็นไม่ให้รบกวนผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง
วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการ
ผลิตเครื่องประดับจากอัญมณีหรือโลหะจากกรมควบคุมมลพิษ ตามหนังสือที่ ทส ๐๓๐๗/๖๖๖๔ ลงวันที่
๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ว่ามีประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการผลิตเครื่องประดับจากอัญมณีหรือโลหะ
ของผู้อุทธรณ์ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและเขม่าควันฟุ้งกระจายตั้งแต่เวลา ๐๑.๐๐ - ๐๕.๐๐ น. มีเสียงดังรบกวน
จากกระบวนการผลิตและลูกหมุนระบายอากาศตลอดทั้งวัน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สร้างความเดือดร้อน
แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียง ขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔
เจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์ผ่านศูนย์รับร้องทุกข์ กทม. ๑๕๕๕ ว่า ผู้อุทธรณ์ส่งเสียงดังรบกวนจากการตอกจิวเวอรี่
และส่งกลิ่นเหม็นรบกวนจากการหลอมโลหะขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔
เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ณ สถานที่ประกอบการอีกครั้ง พบว่า การประกอบกิจการ

ดังกล่าวส่งกลิ่นเหม็นและเสียงดังจากกระบวนการผลิตและประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต และยังไม่แก้ไข
เหตุรำคาญที่เกิดขึ้น จึงออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามใช้สถานที่เพื่อระงับเหตุรำคาญ จากนั้นวันที่
๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ ขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ปฏิเสธข้อกล่าวหา นอกจากนี้วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งเรื่องขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง
และแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ จากกรมอนามัยว่ามีประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการผลิต
เครื่องประดับจากอัญมณีและโลหะ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น ไอระเหยสารเคมีและเสียงดังรบกวน ขอให้ส่ง
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบและดำเนินการ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงได้ส่งหนังสืออุทธรณ์คำสั่งของผู้อุทธรณ์
ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบ ทั้งนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบและดำเนินการเรื่องร้องเรียน
กรณีนี้มาโดยตลอด แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มีการแก้ไข ไม่ยินยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสถานที่ ประกอบกับการประกอบกิจการ
ดังกล่าวไม่ได้รับอนุญาตจึงมีความจำเป็นต้องใช้มาตรการทางกฎหมายให้หยุดประกอบกิจการเพื่อระงับเหตุเดือดร้อน
รำคาญและปรับปรุงแก้ไขไม่ให้ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง

สถาบันพัฒนาสุขภาวะเขตเมือง กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๔
พบว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการประเภทผลิตเครื่องประดับ ลักษณะสถานประกอบการเป็นอาคารพาณิชย์ ๔ ชั้น
บริเวณที่ใช้ประกอบกิจการเป็นบริเวณชั้นหนึ่งและชั้นสองของอาคาร สถานที่โดยรอบมีการประกอบกิจการ
อื่นที่อาจก่อให้เกิดเสียงดังอยู่รอบบริเวณ ในส่วนบริเวณชั้นหนึ่งใช้เป็นที่หล่อเนื้อเงิน ส่วนชั้นสองแบ่งออกเป็น ๒ ห้อง
ห้องที่ ๑ ใช้เป็นที่ทำชิ้นงาน และห้องที่ ๒ เป็นห้องเจียรตัดแต่งชิ้นงาน ซึ่งเดิมเป็นชั้นลอยที่ได้ต่อเติมขึ้นมา
จากการสอบถามผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าประกอบกิจการผลิตเครื่องประดับจากโลหะที่อาคารนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔
และดำเนินการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ประกอบกิจการวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.
มีพนักงานทั้งหมด ๖ คน ผู้อุทธรณ์จะทำการหล่อ การแต่ง การฝัง การขัด เท่านั้น การชุบชิ้นงานส่งให้บริษัทอื่น
ชุบให้ ในขั้นตอนการหล่อเงิน จะดำเนินการประมาณ ๑ - ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ ที่บริเวณชั้นหนึ่งด้านหลังของอาคาร
โดยมีท่อดูดควันและกลิ่นขึ้นไปบนอาคารชั้นสี่ เมื่อดูดควันขึ้นไป มีการพ่นน้ำดับจับกลิ่นและควันก่อนปล่อยออก
เหตุผลที่อุทธรณ์คำสั่งเพราะเห็นว่าคำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ไม่ได้
ก่อให้เกิดเสียงดังจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพแต่อย่างใด ประกอบกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง
ให้หยุดกิจการทันที แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถทำได้เนื่องจากมีลูกจ้างซึ่งไม่สามารถเลิกจ้างได้ทันที และในขณะนี้
ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและอยู่ระหว่างการพิจารณาของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น และได้สอบถามความคิดเห็นจากผู้อยู่ใกล้เคียงแจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการ
ของผู้อุทธรณ์และเหตุรำคาญได้ระงับลงแล้ว จากการสอบถามผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า บ้านของผู้ร้องเรียน
มีผู้อยู่อาศัย ๕ คน เป็นผู้สูงอายุ ๑ คน ผู้ร้องเรียนและครอบครัวได้รับความเดือดร้อนจากเสียง กลิ่น ฝุ่น เป็นอย่างมาก
โดยช่วงเวลาที่ได้รับความเดือดร้อนคือ ๐๙.๐๐-๒๐.๐๐ ของทุกวัน และในช่วงกลางคืนตั้งแต่เวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น.
จนถึง ๐๒.๐๐ น. จะได้กลิ่นจากการหลอมชิ้นงานของผู้อุทธรณ์ส่งผลให้ตนได้รับผลกระทบต่อสุขภาพเป็นอย่างมาก
โดยจะรู้สึกหิวน้ำตลอดทั้งคืน ปากแห้งและลอกเหมือนกับได้รับสารเคมีบางอย่าง อีกทั้งยังมีฝุ่นฟุ้งกระจาย
จากการหลอมของผู้อุทธรณ์ฟุ้งเข้ามาในบ้านด้วย ผู้อุทธรณ์จะทำการหลอมโลหะประมาณวันเว้นวัน
แต่ปัจจุบันเหลือเพียง ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ อาจเพราะมีปริมาณงานที่น้อยลง ส่วนเรื่องเสียงผู้ร้องเรียนจะได้ยินเสียง
จากการ เคาะ เจียร เสียงจากการฉีดยา และการใช้แก๊ส ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ส่งผลกระทบ
ให้ผู้ร้องเรียนรู้สึกมีความเครียดสะสม ไม่สามารถทำงานที่บ้านได้ และส่งผลกระทบต่อการเล่นนอนหลับ จากการสอบถาม
ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง ๑ ราย ให้ข้อมูลว่า ไม่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องเสียงดังและกลิ่นจากการประกอบกิจการ
ของผู้อุทธรณ์ มีบางครั้งได้ยินเสียงดังบ้างแต่ก็ไม่แน่ชัดว่ามาจากสถานประกอบการใด เพราะภายในซอยยังมี
สถานประกอบการอื่น ๆ อยู่ด้วย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาพเขตเมือง แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยมีนางสาวจุฑามาศ ช่วยเกิด เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ประกอบกิจการผลิตเครื่องประดับจากโลหะ สถานประกอบการเป็นอาคารพาณิชย์ ๔ ชั้น โดยเช่าอาคารพาณิชย์เพื่อใช้ประกอบกิจการ ซึ่งผู้ให้เช่าตกลงให้ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการต่าง ๆ ได้ สัญญาเช่ามีกำหนดนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และกำหนดให้ต่อสัญญาเช่าปีต่อปี โดยประกอบกิจการที่บริเวณชั้นหนึ่งและชั้นสองของอาคาร บริเวณชั้นหนึ่งใช้เป็นที่หล่อเนื้อเงิน โดยอาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ชั้น ๑ จะทำบริเวณนี้เป็นห้องครัว แต่ผู้อุทธรณ์ใช้บริเวณนี้เป็นที่หล่อเนื้อเงิน ชั้นสองแบ่งเป็น ๒ ห้อง ห้องที่ ๑ ใช้เป็นที่ทำชิ้นงาน และห้องที่ ๒ เป็นห้องเจียรตบแต่งชิ้นงาน ซึ่งเดิมเป็นพื้นที่ชั้นลอยที่มีการต่อเติมขึ้นมา ประกอบกิจการวันจันทร์ - ศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. ลักษณะการทำเครื่องประดับจะทำในลักษณะเป็นการหล่อ การแต่ง การฝัง และการขัด ส่วนการชุบงานจะส่งให้บริษัทอื่น โดยผู้อุทธรณ์จะทำการหล่อเงินประมาณ ๑ - ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ ช่วงเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ๒๕๖๔ มีผู้ร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นอีกหลายครั้งว่าได้รับความเดือดร้อนกลิ่นเหม็นและเสียงดังจากการประกอบกิจการ เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า สถานที่ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ใช้ประกอบกิจการผลิตเครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและให้หามาตรการป้องกันกลิ่นเหม็นไม่ให้รบกวนผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หลังจากนั้นยังได้รับเรื่องร้องเรียนปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มาโดยตลอด เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบอีกครั้งพบว่า การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ส่งกลิ่นเหม็นและเสียงดังจากกระบวนการผลิต ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และยังไม่แก้ไขเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น จึงใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งห้ามใช้สถานที่ประกอบการในส่วนที่ก่อให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้พักอาศัยใกล้เคียง จากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถาบันพัฒนาสุขภาพเขตเมือง กรมอนามัย พบว่า มีสถานประกอบการอื่นที่อาจจะก่อให้เกิดเสียงดังและอยู่บริเวณโดยรอบของสถานประกอบการและบ้านของผู้ร้องเรียน ในวันที่ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้สอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงให้ข้อมูลว่า มีบางครั้งได้ยินเสียงดังบ้างแต่ไม่แน่ชัดว่ามาจากสถานประกอบการแห่งใด เพราะบริเวณภายในซอยก็ยังมีสถานประกอบการอื่น ๆ ด้วย

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงข้อกฎหมายระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการผลิตเครื่องประดับจากโลหะของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖ ” ข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ว่า

“ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ (๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่ ...” ข้อ ๗ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ... ๖ กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่... (๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่...” ข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ใช้บังคับ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เข้าอาคารพาณิชย์ ๔ ชั้น เพื่อใช้ประกอบกิจการผลิตเครื่องประดับจากโลหะและดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้า เข้าข่ายเป็นกิจการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๖. (๑) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกรุงเทพมหานครกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่ตามข้อ ๗ ๖ (๖) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้อุทธรณ์จึงต้องได้รับ อนุญาตตามข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับเดียวกันก่อนประกอบกิจการ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดย ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๘ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริง พบว่าการประกอบกิจการ ผลิตโลหะของผู้อุทธรณ์มีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดเหตุรำคาญในเรื่องของกลิ่นที่เกิดจากการเผาและหลอมโลหะ และมีเสียงดังจากกระบวนการผลิตเครื่องประดับ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีแบบตรวจแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ ไปยื่นคำขอรับใบอนุญาตที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและให้ผู้อุทธรณ์หามาตรการป้องกันกลิ่นไม่ให้รบกวนผู้อื่น แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แก้ไขเหตุรำคาญที่เกิดขึ้น ทำให้ยังมีผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์อยู่ จึงรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง จนก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจริง

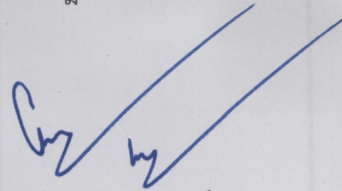
ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ทท ๖๒๐๔/๓๗๔๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายพลเฉลิม ศรีมณี ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งที่ ๑๙๙๖/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒ และได้มอบอำนาจให้นายมานะชัย กฤตอำไพ ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ปฏิบัติราชการแทน ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ตามคำสั่งสำนักงานเขตบางขุนเทียน ที่ ๓๕๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาข้อสนับสนุน การใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า เหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอม

ให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์มีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญในเรื่องของกลิ่นที่เกิดจากการเผาและหลอมโลหะ และมีเสียงดังจากกระบวนการผลิตเครื่องประดับ และประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาต ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งห้ามใช้สถานที่เพื่อระงับเหตุรำคาญ เจ้าหน้าที่ได้ให้คำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผูุ้ธรณ์รับทราบคำแนะนำดังกล่าวแล้ว กรณีนี้ถือได้ว่า ผูุ้ธรณ์มีโอกาสดังกล่าวที่อาจได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้เนื่องจากในกรณีเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นเห็นว่า ยังไม่มีอันตรายถึงขนาดกระทบต่อระบบการได้ยินหรือระบบการรับกลิ่นของร่างกาย เหตุรำคาญดังกล่าวจึงยังไม่อาจถึงขนาดเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ตามความหมายของมาตรา ๒๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งห้ามใช้สถานที่ประกอบการในส่วนที่ก่อให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้พักอาศัยใกล้เคียงเพื่อระงับเหตุรำคาญ จึงไม่ขัดด้วยกฎหมาย

จากข้อเท็จจริงกรณีอุทธรณ์นี้ ผูุ้ธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่มีใบอนุญาตให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผูุ้ธรณ์หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รวมถึงผูุ้ธรณ์ยังไม่สามารถประกอบกิจการได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ กท ๖๒๐๔/๓๗๙๘ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔

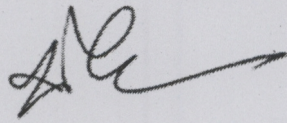
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

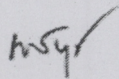
กรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

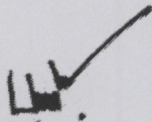
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

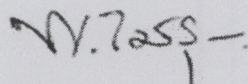
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

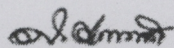
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

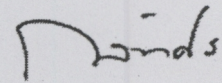
(นายนรศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

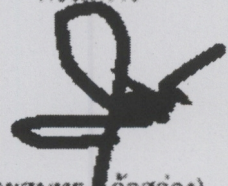
(นางพรพรรณ ไ้ม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

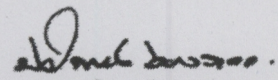
(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางสาวกัลยาศิริ กลิ่นอวล)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายสุนทร เก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ